

ה: עין משפט
נר מצוה

סוכה פרק ראשון סוכה

מסורת הש"ס

לד א מ"י פירי מהלכות
מהלכות אסורות
הלכה ב:
לה ב מ"י פירי ע"ו
מהלכות טעמות
לרמ"ה הלכה ז:

גלוין הש"ס

ג"פ שיעורין חציצין ע"י
לקמן דף ל"ג ע"א רש"י
ד"ה ע"א:

רבינו חננאל

וכתיב אל (פני הכפורת
היו פני הכרוכים, ובמיר
דאין פני הכרוכים מחותני
טפחם, וישלמו מנול לן
למפעלה מעשרת רשות
אחרה, ר אבהו בשם
ר שמוען בן לקיש,
ונוצרו לן שם, וכתיב
אתה אריות כן מן
השמים וברתי עמכם, מה
דבר האמר להלן רשות
אתה אן דבר האמר
כאן מעל הכפורת רשות
אחרה, ואקשיתן מפני
הלכה הבה ענין עשרה
טפחים וזילתי טפחה,
אימא עשרה טפחים
כדרי סככה הן, ושניען
זנא מבית עולמים גמי
לה, דכתיב והבית אשר
בנה המלך שלמה וכו',
ורכבתי שושלתן הן, ומנא
הכרוכים על בני הכפורת
במשכן עומדים בשלש
הבית שהוא כי טפחים,
(דילמי) וכל (מ"ה)
עשרה טפחים ארין
וכפורת כדאמרינן הן, ומנא
להו עשרה, וכתיב והיו
הכרוכים טפחים כנפים
למעלה טפחים כנפיהם,
מנא כנפי הכרוכים
למעלה מעשרה וקרי
להו סככה, שפע יקרי
לחלה עשרה וזילתי
הסככה, ואקשיתן וזילתי
דכפורת למעלה מראשיהן
היו פורשין, שנינא
החלל עשרה טפחים,
למא ביה רישיהו הוה
קיימו ובנאצא הסככה
(למעלה) סככה עשרה,
ושניען סוכתיב פורשי
כנפים למעלה, שפע מינה
למעלה מראשיהן, והנא
לפי טעמי ארין כנפי
כליה בפרק י"ו כל האמות
היו בעיניהן, ופורשי
(מהאמה) (שם כי האמה)
לפי משה היתה קטנה,
ואחרת היתה יתירה עליה
חצי אצבע, ואחרת יתירה
עליה חצי אצבע, ומנא
האמה שהיא ששה טפחים
חצי אצבע היא הבינונית,
והיא פחות הימנה חצי
אצבע, ואחרת יתירה עליה
חצי אצבע, וזילתי ע"ה
חצי אצבע עליה חצי אצבע
דאמר אהא של בנין ר'
טפחים ושל כלים ה',
מנא ארין שבעה טפחים
ומנא, כי כלי הורא,
וכפרת טפח הרי ח' חצי,
כשאר קומת הכרוכים
י"א טפחים וחצי, (ל' הנה
צריכה להיות שיעורי
י"א טפחים וחצי הסוכה,
ושניען ל' יהודה נגרא
גמיר לה שיעור סוכה י'
טפחים, דאמר רב תיית
בר א"א אמר רב שיעורין,
הצניץ ומחציתו, הלכה
למשה סמיני מחציתו של
דארין שיעור מחציתו של
סוכה עשרה טפחים הלכה
למשה סמיני, הניחא ל'
יתירה דצריך הלכה, אלא

הנץ דים מקום בראש שראוי להניח בו
המולא תפילין (שיעורין דף לה): והע"ג דבני לץ כתיב מלא (שומתגרמין
י"בן עיטור ולאמרינן פרק האומר (קידושין פ"ג) גבי ירמי המלך הקס
גבי בלץ שכן עיניו והוא בין עיניו
לפי תפילין שזכר בגובה של ראש
ומיהו אינו מתישב כל כך משום
דמפלגין יליף נסוף הקומן רבה
(ממחז דף ל"ז): בגובה שיה שנין עיניו
בגובה הראש מלא שתימו קרחה
בגובה נמוקם שער ומ"מ אפילו
היה לץ על המלה ממש מ"מ היה
נרין לקשור הנץ והתפלגין מאחורי
לראש והיו שניה דומין ראש את
המלגתה והיו דלמרינן דפרק ראשון
דיומא (דף י"ב): דבגדי כה"ג ביה"כ
שערין לכהן הדיוט א"ע"ג דבגדי לכן
כתיב מנאצא בשאר בגדים איירי חוץ
מן המלגתה ומיהו נלשון גמי' אשכחן
דקרי מנאצא הנהיה דכהן הדיוט
דלמרינן דפ' בראשונה (שם כה. וסס)
מנה ועוד קשה דלא היה לץ ביה"כ
בגדי לכן ולמה קרי ליה מנאצא ומה
אע"פ היתה קטנה מנאצא של כל
השנה וע"י טפסת עירובין לה: ד"ה
מקום: **תפשת מרובה צ"א**
תפשת, יש מפרשים לפי שמה
מרובה אין לה קוף וכלן אי אפשר
לומר כן דעל כרחיך לא אפשר ללמוד
אלא מפנים שיכולין ליכנס במשכן
וכן בפרק קמח ד"ה (דף ז: וסס)
ובגמיה (דף ז: ע"ה) גבי עלרת דיש לה
למעלין כל (ש"פ) דילף מתא המלות
ופריך וילף מתא הסוכות ומשני תפשת
מרובה לא תפשת והאם יש לדבר סוף
ועוד מוכח בהדיא בגמרות ההניס
דכתיב (ויקרא ט"ו) כי חוב וזב דמה
ימים רבים ימים שנים יכול ימים
הרבה אמר ר' עקיבא כל שמשמעו
מועט ומשמעו מרובה תפשת מרובה
לא תפשת תפשת מועט תפשת רבי
יהודה כן במירה אומר שמי מדות
אתה מדה בלה ואתה מדה שאינה כלה
מודדין צמדה כלה ואין מודדין צמדה
שאינה כלה אמר רבי נחמיה וכו'
למה צא הכתוב לפתוח או לנעול ואלה
לא צא לנעול אלא לפתוח אם אתה
אומר ימים שנים אינו אלא מאה
או מאתיים או אלף או ריבוא וכשאתה
אומר ימים שנים פתחת וזכו פירוש
אל תפשת מרובה דאם אתה תופש
של תפשת און מנאצינ און מן
שהמועט ככלל המרובה אכל כלה
תפוש המרובה אומר לך הנה ראייה
ועול וכי יהודה כן במירה צא ללמוד
ממנה העולם שמופסין את המדה
כלה ומניחין את המדה שאינה כלה
אף כאלן מופסין המשכן המועט שיש
לו סוף ו' נחמיה צא ללמוד מדריך

הנץ דים מקום בראש שראוי להניח בו
המולא תפילין (שיעורין דף לה): והע"ג דבני לץ כתיב מלא (שומתגרמין
י"בן עיטור ולאמרינן פרק האומר (קידושין פ"ג) גבי ירמי המלך הקס
גבי בלץ שכן עיניו והוא בין עיניו
לפי תפילין שזכר בגובה של ראש
ומיהו אינו מתישב כל כך משום
דמפלגין יליף נסוף הקומן רבה
(ממחז דף ל"ז): בגובה שיה שנין עיניו
בגובה הראש מלא שתימו קרחה
בגובה נמוקם שער ומ"מ אפילו
היה לץ על המלה ממש מ"מ היה
נרין לקשור הנץ והתפלגין מאחורי
לראש והיו שניה דומין ראש את
המלגתה והיו דלמרינן דפרק ראשון
דיומא (דף י"ב): דבגדי כה"ג ביה"כ
שערין לכהן הדיוט א"ע"ג דבגדי לכן
כתיב מנאצא בשאר בגדים איירי חוץ
מן המלגתה ומיהו נלשון גמי' אשכחן
דקרי מנאצא הנהיה דכהן הדיוט
דלמרינן דפ' בראשונה (שם כה. וסס)
מנה ועוד קשה דלא היה לץ ביה"כ
בגדי לכן ולמה קרי ליה מנאצא ומה
אע"פ היתה קטנה מנאצא של כל
השנה וע"י טפסת עירובין לה: ד"ה
מקום: **תפשת מרובה צ"א**
תפשת, יש מפרשים לפי שמה
מרובה אין לה קוף וכלן אי אפשר
לומר כן דעל כרחיך לא אפשר ללמוד
אלא מפנים שיכולין ליכנס במשכן
וכן בפרק קמח ד"ה (דף ז: וסס)
ובגמיה (דף ז: ע"ה) גבי עלרת דיש לה
למעלין כל (ש"פ) דילף מתא המלות
ופריך וילף מתא הסוכות ומשני תפשת
מרובה לא תפשת והאם יש לדבר סוף
ועוד מוכח בהדיא בגמרות ההניס
דכתיב (ויקרא ט"ו) כי חוב וזב דמה
ימים רבים ימים שנים יכול ימים
הרבה אמר ר' עקיבא כל שמשמעו
מועט ומשמעו מרובה תפשת מרובה
לא תפשת תפשת מועט תפשת רבי
יהודה כן במירה אומר שמי מדות
אתה מדה בלה ואתה מדה שאינה כלה
מודדין צמדה כלה ואין מודדין צמדה
שאינה כלה אמר רבי נחמיה וכו'
למה צא הכתוב לפתוח או לנעול ואלה
לא צא לנעול אלא לפתוח אם אתה
אומר ימים שנים אינו אלא מאה
או מאתיים או אלף או ריבוא וכשאתה
אומר ימים שנים פתחת וזכו פירוש
אל תפשת מרובה דאם אתה תופש
של תפשת און מנאצינ און מן
שהמועט ככלל המרובה אכל כלה
תפוש המרובה אומר לך הנה ראייה
ועול וכי יהודה כן במירה צא ללמוד
ממנה העולם שמופסין את המדה
כלה ומניחין את המדה שאינה כלה
אף כאלן מופסין המשכן המועט שיש
לו סוף ו' נחמיה צא ללמוד מדריך

הנץ דים מקום בראש שראוי להניח בו
המולא תפילין (שיעורין דף לה): והע"ג דבני לץ כתיב מלא (שומתגרמין
י"בן עיטור ולאמרינן פרק האומר (קידושין פ"ג) גבי ירמי המלך הקס
גבי בלץ שכן עיניו והוא בין עיניו
לפי תפילין שזכר בגובה של ראש
ומיהו אינו מתישב כל כך משום
דמפלגין יליף נסוף הקומן רבה
(ממחז דף ל"ז): בגובה שיה שנין עיניו
בגובה הראש מלא שתימו קרחה
בגובה נמוקם שער ומ"מ אפילו
היה לץ על המלה ממש מ"מ היה
נרין לקשור הנץ והתפלגין מאחורי
לראש והיו שניה דומין ראש את
המלגתה והיו דלמרינן דפרק ראשון
דיומא (דף י"ב): דבגדי כה"ג ביה"כ
שערין לכהן הדיוט א"ע"ג דבגדי לכן
כתיב מנאצא בשאר בגדים איירי חוץ
מן המלגתה ומיהו נלשון גמי' אשכחן
דקרי מנאצא הנהיה דכהן הדיוט
דלמרינן דפ' בראשונה (שם כה. וסס)
מנה ועוד קשה דלא היה לץ ביה"כ
בגדי לכן ולמה קרי ליה מנאצא ומה
אע"פ היתה קטנה מנאצא של כל
השנה וע"י טפסת עירובין לה: ד"ה
מקום: **תפשת מרובה צ"א**
תפשת, יש מפרשים לפי שמה
מרובה אין לה קוף וכלן אי אפשר
לומר כן דעל כרחיך לא אפשר ללמוד
אלא מפנים שיכולין ליכנס במשכן
וכן בפרק קמח ד"ה (דף ז: וסס)
ובגמיה (דף ז: ע"ה) גבי עלרת דיש לה
למעלין כל (ש"פ) דילף מתא המלות
ופריך וילף מתא הסוכות ומשני תפשת
מרובה לא תפשת והאם יש לדבר סוף
ועוד מוכח בהדיא בגמרות ההניס
דכתיב (ויקרא ט"ו) כי חוב וזב דמה
ימים רבים ימים שנים יכול ימים
הרבה אמר ר' עקיבא כל שמשמעו
מועט ומשמעו מרובה תפשת מרובה
לא תפשת תפשת מועט תפשת רבי
יהודה כן במירה אומר שמי מדות
אתה מדה בלה ואתה מדה שאינה כלה
מודדין צמדה כלה ואין מודדין צמדה
שאינה כלה אמר רבי נחמיה וכו'
למה צא הכתוב לפתוח או לנעול ואלה
לא צא לנעול אלא לפתוח אם אתה
אומר ימים שנים אינו אלא מאה
או מאתיים או אלף או ריבוא וכשאתה
אומר ימים שנים פתחת וזכו פירוש
אל תפשת מרובה דאם אתה תופש
של תפשת און מנאצינ און מן
שהמועט ככלל המרובה אכל כלה
תפוש המרובה אומר לך הנה ראייה
ועול וכי יהודה כן במירה צא ללמוד
ממנה העולם שמופסין את המדה
כלה ומניחין את המדה שאינה כלה
אף כאלן מופסין המשכן המועט שיש
לו סוף ו' נחמיה צא ללמוד מדריך

אלו כלם נשללו צמת המדע מן כלם מן החיה הישית והכלה למשה משהו מה שמען
ולקמן ד' כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר, להודיע שמה של א"י שיש בה פירות שיעורי תורה מלפני כן
(א) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
והנה וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
במה כחם כן נגדו, וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
קולא יכא אל כתיב, וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
(ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)

אלו כלם נשללו צמת המדע מן כלם מן החיה הישית והכלה למשה משהו מה שמען
ולקמן ד' כל הפסוק הזה לשיעורין נאמר, להודיע שמה של א"י שיש בה פירות שיעורי תורה מלפני כן
(א) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
והנה וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
במה כחם כן נגדו, וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
קולא יכא אל כתיב, וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)
(ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ) וכל אלו משפירי כן דכתיב (ש"פ)

